

به نام خداوند جان و خرد

دانش آموزان عزیز : با سلام و آرزوی موفقیت برای شما در تمام مراحل زندگی ، در این چند صفحه ، ضمن بررسی سوالات فارسی کتاب (نمونه آزمون های پایه ششم ابتدایی) برخی موارد و نکاتی که می تواند در پاسخ دادن به این سوالات به شما کمک کند ، را انتخاب و به طور خلاصه به تعریف و تشریح آن ها پرداخته شده است . امید است مورد استفاده ای شما عزیزان قرار بگیرد .

تعريف کلمہ و انواع آن:

کلمه: یک لفظ معنادار است که از مجموعه‌ی چند حرف تشکیل شده است. استثناء: حرف ربط (و) که یک حرف دارد.

انواع کلمات: کلمات شامل ۹ بخش می باشد. «اسم، صفت، عدد، کنایه، فعل، قید، حرف اضافه، حرف ربط، شبه جمله» در ادامه به تعریف و توضیح برخی از آن ها پرداخته می شود.

ترکیب وصفی و ترکیب اضافی و روش تشخیص آن‌ها

ترکیب اضافی تشکیل شده است از: (اسم + صفت)

برای تشخیص این ترکیب‌ها از هم کافی است که نوع کلمات هر ترکیب را بشناسیم که اسم است یا صفت. که اگر هر دو کلمه‌ی ترکیب، اسم بود؛ آن ترکیب «اضافی» و اگر یک کلمه اسم و کلمه‌ی دیگر صفت بود آن ترکیب «وصفی» است.

اسم: اسم کلمه‌ای است که برای نامیدن شخص، حیوان، گیاه، مکان، اشیاء و ... به کار می‌رود.

صفت: کلمه‌ای است که همراه اسم «قبل یا بعد از آن» می‌آید؛ و در مورد آن توضیح می‌دهد (و ویژگی آن را بیان می‌کند).
مثال: در ترکیب‌های: گل خوش بو، مداد سبز، ماشین بزرگ و غذای گرم. کلمات: گل، مداد، ماشین و غذا (اسم).

کلمات: خوش، بُو، سین، بِن، گَ و گَم «صفحت» می باشد

نکته ۱: نوع یک کلمه در برخی مواردمی تواند تغییر کند. مثلاً: «سیز» صفت است اما با افزودن (ی) به اسم تبدیل می شود سینی «صفت» + ی = سینی « اسم »

نکته ۲: نوع کلمه ممکن است با توجه به استقرار آن در جمله تغییر کند.

گل‌های زیبا در باغ است. زیبا به مدرسه آمد. محمد شعر راز زیبا می‌خواند.

که کلمه‌ی «زیبا» در جمله‌ی اول «صفت» است. در جمله‌ی دوم «اسم» و در جمله‌ی سوم «قید» می‌باشد.

اما اگر تشخّص نوع کلمه (اسم یا صفت یوden) مشکل بود می‌توان از روش‌های زیر استفاده نمود.

۱- افزودن (تو) یا (توین) به کلمه‌ی دوم ترکیب ۲- برداشتن «و بط» بین دو کلمه‌ی ترکیب و افزودن یکی از افعال ربطی «است، بود، شد» به آخر حمله ۳- افزودن «ی» سبب دو کلمه

که اگر دریکی از موارد فوق، جمله و یا ترکیب **دارای معنا** بود، آن ترکیب، وصفی و در غیر این صورت ترکیب اضافی است.

نکته: الته روش دیگر های نیز برای تشخیص ترکیب ها وجود دارد که نیازی به تشریح آن ها نیست.

حمله، ادکان «احزای» حمله، انواع حمله

تعریف جمله: جمله عبارت است از یک یا چند کلمه که در کنار هم، معنا و مفهومی را به شتونده یا خواننده برساند.

مثال : ۱- امیر به خانه آمد . ۲- بیا ۳- رفتم « جمله هستند .

فعل: قسمت (جزء) اصلی، حمله است که «انجام دادن کار» یا «داشتن حالتی» را بسان می‌کند.

با توجه به تعريف فعل «تعريف فوق» می‌توان دونوع حمله را تعريف نمود.

* اگر فعل جمله «انجام دادن کار» را بیان کند به آن فعل «غیر ربطی یا غیر استنادی» و به آن جمله «فعلیه یا غیر استنادی» می‌گویند.

مثال: عارف از مدرسه آمد. که «آمد» انجام کار آمدن را نشان می‌دهد. فعل غیر ربطی و این جمله «جمله فعلیه» است.

* اگر فعل جمله «داشتن حالتی» را بیان کند به آن فعل «ربطی یا استنادی» و به آن جمله «اسمیه یا استنادی» می‌گویند.

مثال: هوا سرد است. «است» فعل ربطی و جمله، اسمیه «استنادی» می‌باشد.

افعال ربطی: است، بود، شد، گشت، (گردید) فعل های ربطی هستند.

افعال غیر ربطی: سایر فعل ها که در جمله، انجام دادن کاری را بیان می‌کند. را افعال غیر ربطی می‌گویند.

ارکان (اجزای جمله)

ارکان اصلی در جمله فعلیه شامل: **فاعل**، **مفعول**، **فعل غیر ربطی** می‌باشد.

ارکان اصلی در جمله اسمیه استنادی شامل: **مسند الیه**، **مسند**، **و فعل ربطی** می‌باشد.

نکته: البته در جمله می‌تواند علاوه بر این اجزاء، شامل اجزای دیگری (حرف ربط و اضافه، قید و ...) باشد.

فاعل: کسی یا چیزی که کار روی آن انجام می‌شود.

مثال: محمد کتاب را بردشت **محمد** (فاعل) **کتاب** (مفعول) **نکته**: معمولاً مفعول قبل از حرف اضافه (را) می‌آید.

فعل ناگذر به مفعول (لازم): فعلی است که به مفعول نیازی نداشته باشد و معنی جمله با فاعل کامل شود.

مثال: حسن آمد **حسن** رفت

فعل گذرا (متعدی): فعلی است که علاوه بر فاعل به مفعول نیاز دارد.

مثال: محمود کتاب را آورد **محمود**، **برادرش را دید**.

مفعول فعل متعدی **مفعول فعل متعدی**

آرایه ادبی (عناصر، صنایع ادبی):

«مبالغه، کنایه، تشبیه، شخصیت بخشی (جان بخشی)، تضاد، تناسب (مراءات نظری)»

مبالغه: بزرگنمایی یا توصیف پدیده ها و رویدادها بسیار بیش از آنچه که هست.

خرنوشید و جوشید و برکنند خاک ز سمش زمین شد همه چاک چاک

که شاعر در اثر گذاشتن سم اسب بر زمین بزرگنمایی نموده است.

نکته: فردوسی از آرایه مبالغه در آثار خود بیشترین استفاده را نموده است.

کنایه: صحبت غیر مستقیم در مورد یک مطلب «کنایه عبارت است از پوشیده سخن گفتن که دارای دو معنای دور و نزدیک است که هدف گوینده

معنای دور آن است). **مثال**: آب از دستش نمی‌چکد. **کنایه از خسیس بودن**. **نکته**: همه ضرب المثل ها کنایه هستند

تشبیه: «مانند کردن» چیزی یا کسی را به چیزی یا کسی دیگر مانند نمودن.

ارکان **تشبیه**: مشبه به، ادات (ابزار تشبیه)، وجه شبه **مثال**: «علم مانند شمع می‌سوزد»

معلم مشبه: معلم «ابزار تشبیه» شمع «مشبه به» وجه شبه «فعل رساندن به دیگری» **می سوز**: فعل غیر ربطی

شخصیت بخشی: (جان بخشی یا تشخیص) که نویسنده در آثار خود از زبان اشیاء یا موجودات دیگر سخن می‌گوید و به آنها کارهای انسانی را تسبیت می‌دهد.

مثال: در شعر میوه‌ی هنر شاعر به درخت سپیدار، تبر و شعله جان می‌دهد و از زبان آنها سخن می‌گویید.

نکته: پروین اعتمادی در نوعی از اشعار خود که به مناظره مشهور می‌باشد از زبان اشیاء یا سایر موجودات سخن گفته است.

تضاد: آوردن کلمات متضاد (مخالف) که باعث زیبایی سخن می شود. مثال: نیکی و بدی که در نهاد بشر است شادی و غمی که در قضا و قدر است.

تناسب (مرااعات نظیر): آوردن کلمات متناسب با یکدیگر، از نظر جنس یا زمان یا مکان، مشابهت و ...

مثال: اب و باد و مه و خورشید و فلک در کارند کلمات «ابو، باد، مه، خورشید، فلک» از نظر نوع «جنس» با هم تناسب دارند.

قالب های شعری - قافیه - ردیف

قالب شکلی است که قافیه به شعر می بخشد؛ و تفاوت قالب ها در چگونگی آرایش قافیه‌ی آنها است.

قالب های شعری معرفی شده در فارسی ششم ابتدایی: مثنوی - غزل - قصيدة و قطعه

مثنوی: قالبی است که مصراع های هر بیت با یکدیگر، هم قافیه‌اند. و قافیه هر بیت با بیت های دیگر متفاوت است.

مثال: شعر نیایش پایان کتاب فارسی ششم در قالب **مثنوی** است.

غزل و قصيدة: این دو قالب از نظر آرایش قافیه‌ها مشابه هم هستند. مصراع اول بیت اول با مصراع دوم همه بیت‌ها با هم «هم قافیه» هستند.

مثال: شعر «ای مادر عزیز» و «وطن» در کتاب فارسی ششم.

قطعه: در قالب قطعه مصراع‌های دوم هر بیت (مصراع‌های زوج) با هم هم قافیه‌اند.

مثال: شعر «میوه هنر» درس پانزدهم فارسی ششم

نکته: البته توضیحات تکمیلی و تفصیلی در مورد «قالب های شعری» را در سال های آتی خواهیم آموخت. «ان شاء الله *ﷻ*»

در شمارش جمله‌ها موارد زیر را باید مد نظر داشت: * شمارش فعل‌های موجود. * فعل‌های حذف شده * منادا * شبه جمله‌ها

نکته: در مورد متون نظم و نثر کهن، ابتدا باید آن متن را به فارسی روان امروزی بازگردانی نمود.

مثال: خدایا ؟ کاش مردم قدر این کتاب آسمانی را می دانستند و قدر این پیامبر را

که شامل **چهار جمله** می باشد. ۱- خدایا (منادا) ۲- کاش (شبه جمله) ۳- می دانستند (فعل موجود) ۴- می دانستند (فعل حذف شده)

استفاده از پسوند «گزار و گزار»

گزار: معنی ادا کردن و انجام دادن **مثال:** خدمت گزار - سپاس گزار - شکر گزار

گزار: به معنی نهادن، قراردادن **مثال:** قانون گزار - پایه گزار - بنیان گزار

ماده یا بن فعل: جزء اصلی فعل است که معنی فعل را در بر دارد و در همه‌ی ساختهای فعل ثابت است.

هر فعل دو ماده «بن» دارد. «ماضی، مضارع» می‌رفت «بن ماضی: رفت» می‌روم «بن مضارع: رو»

انواع ساختهای فعل ماضی و مضارع:

مضارع	ماضی	شخص	مضارع	ماضی	شخص
می رویم	رفیم	اول شخص جمع	می روم	رفتم	اول شخص مفرد
می روید	رفید	دوم شخص جمع	می روی	رفتی	دوم شخص مفرد
می روند	رفند	سوم شخص جمع	می رود	رفت	سوم شخص مفرد

صامت و مصوت: صامت: منظور از صامت تمامی نشانه‌های زبان فارسی می باشد منظور حروف الفبای فارسی البته بدون حرکت یا صدای دیگر.

مصوت: منظور همان صدای کوتاه و کشیده آ او ای می باشد

نکته: صامت‌ها در زبان فارسی ۲۹ مورد و مصوت‌ها ۶ مورد می باشند.

شبه جمله: کلمه‌ای است که به تنها یعنی یک جمله دارد.

نمونه هایی از شبه جمله ها (کاش، الهی، مرحبا، به، آه، عجب، شگفتا، آری، بله، چشم و ...)

حروف ندا (نشانه های ندا): ای، ایا «قبل از منادا» و الف بعد از منادا

مناد: کلمه‌ی بعد یا قبل از حرف ندا را **منادا** می‌گویند.

نکته: اگر صدای آخر یک کلمه مصوت باشد در صورت اضافه کردن یک کلمه دیگر به آن و ساخت یک ترکیب جدید باید از یک صامت

دریا + آبی = دریای آبی مو + سپید = موی سپید میانجی استفاده نمود.

انواع کلمات:

ساده: کلمه‌ای که با هیچ پسوند و پیشوندی ترکیب نشده است.

مشق: کلمه‌ای که با یک پسوند و یا پیشوند ترکیب شده است

موکب: کلمه‌ای که از ترکیب دو کلمه ساده (مستقل) به وجود می‌آید.

ضمیر: کلمه‌ای است که جانشین اسم می‌شود، و نقش‌های آن را می‌پذیرد. ضمایر انواع مختلفی دارد؛ که ۲ نوع آن عبارتند از :

۱- ضمایر منفصل (جدا) «من - تو - او - ما - شما - آنها (ایشان) » ۲- ضمایر متصل (پیوسته) « -م ، -ت ، -ش ، مان ، تان ، شان »

حروف: حرف کلمه‌ای است که معنی مستقلی ندارد؛ و بر سه نوع مهم می‌باشد:

حروف اضافه: «برای اضافه کردن کلمه‌ای به کلمه یا جمله ی دیگر» مثل : از، با، بر، برای، به، بهر، بی، تا، و....

حروف ربط: «ربط دادن کلمه‌ها و جمله‌ها » مثل : اگر، اما، پس، تا، و، چه زیرا، که و....

حروف نشانه: «مشخص کردن نقش کلمه در جمله » مثل «را» نشانه‌ی مفعولی، «یا»، ای نشانه‌ی ندایی و...»

قید: کلمه‌ای است که: زمان، مکان، یا چگونگی و حالت انجام یافتن فعل را نشان می‌دهد. قید انواع مختلف و متنوعی دارد که از مهم ترین آن‌ها: *

قید زمان مثل: «امروز، ناگاه، همیشه» * قید مکان مثل: «آنجا، بالا، همه جا، بیرون» * قید حالت مثل: «آهسته، سواره، خندان، مردانه»

تشخیص تفاوت یا تشابه کلمات در گزینه‌ها:

برای این منظور باید معیار و ملاک تفاوت یا تشابه بین کلمات گزینه‌ها را پیدا نمود، سپس گزینه صحیح را پیدا نمود.

مثال: کلمه کدام گزینه با بقیه تفاوت دارد؟ الف) علم ب) عمل × ج) علوم د) معلوم

که ملاک و معیار هم خانواده بودن است.

نهاد و گزاره: که مربوط به جملات خبری می‌باشد

نهاد: کسی یا چیزی که در مورد آن خبری می‌دهیم

گزاره: خبری که در مورد نهاد داده می‌شود.

نکته: برای تعیین نهاد و گزاره یا سایر اجزای یک جمله اگر از متون کهن است، حتماً باید آن را ابتدا به زبان امروزی بازنویسی نمود، سپس اجزای

آن را مشخص کرد.

تاریخ و ادبیات:

دانش آموزان عزیز: قسمت نام نامه (اعلام) آخر کتاب فارسی در حد نام شخصیت‌ها و آثار آنها را مطالعه نمایید.

و کلام آخر: دانش آموزان عزیز؛ به معنی لغات و واژه‌های کهن و بازگردانی متون کهن توجه خاصی داشته باشید، زیرا اکثر سوالات به نوعی به

این نکته مهم مربوط می‌شود.

موقع و زیبایی - رجیل جوان بخت